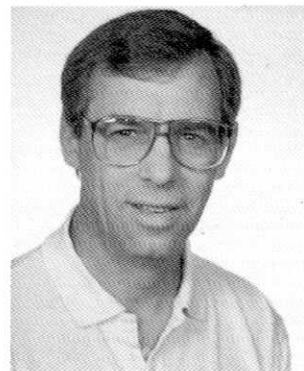

Jubileums- skrift

VÅR ORDFÖRANDE HAR ORDET

De personer som den 19 september 1919 samlades för att bilda Billesholms Gymnastik & Idrottsförening tror jag inte då kunde ana att man grundade en förening som 75 år senare skulle ha ett medlemsantal på ca 300 medlemmar och att man under 75 år spelat en stor roll i Billesholm.

Min första kontakt med BGIF, som nyligen flyttad Billesholmare, blev som aktiv fotbollsspelare. Jag upplevde genast en fin gemenskap och kamratskap i min nya klubb och fick många kompisar.

Efter den aktiva tiden på fotbollsplanen var det naturligt att sedan ägna en stor del av fritiden som ledare. För mig föll det sig också ganska naturligt att som förälder draga sitt strå till stacken som ledare för flick- och pojklag, och min förhoppning inför framtiden är att fler föräldrar och f.d. spelare engagerar sig som ledare. Inget kan väl så fånga ungdomars intresse som idrotten.

Att idag driva en idrottsförening är som att driva ett mindre företag. Liksom i ett företag har vi i föreningen upplevt framgångar och motgångar. I slutet av 50-talet skrev föreningen idrottshistoria genom avancemanget till div. II, nuvarande div. I. På 80-talet var vi också uppe högt i seriesystemet (div. III). Jag tror dock att det viktigaste inte är i vilken serie man spelar utan att man har roligt och trivs i sin förening även om jag tycker att vår plats bör vara i div. IV.

När vi på 80-talet överlät vår vackra idrottsplats till kommunen fick vi i utbyte ett klubbhus som vi kan vara mycket stolta över idag. Praktiskt taget varje kväll förekommer det aktiviteter och möten där.

Många medlemmar har under årens lopp lagt ner ett mycket stort ideellt arbete i föreningen. Har det hänt något i samhället kan man nästan undantagslöst ana att BGIF är in-

blandat. På 40-talet var det de stora Idrottsfesterna i Folkets Park och dessa har sedan i våra dagar följts upp av uppskattade arrangemang som Cykellopp, Loppmarknad och Juljippo.

På 80-talet genomfördes en organisationsförändring som blev mycket uppmärksammas även av andra klubbar. Detta gjordes för att inte arbetet i föreningen skulle vila på endast några personer. De olika sektionerna, som då bildades, arbetar idag med ansvar för sin avdelning även om det till syvende och sist är styrelsen som bär ansvaret.

Till sist vill jag också tacka kommunen och dess kultur- och fritidsförvaltning för ett fint samarbete.

Ett stort tack också till alla företag och privatpersoner som under årens lopp sponsrat vår verksamhet.

Med denna skrift har vi försökt spegla verksamheten i föreningen under åren som gått. Med en så bred verksamhet som vår är det svårt, att få med allt. Sist föreningen gav ut en liknande skrift var inför 30-årsjubileumet 1949.

Låt oss hoppas att vi även i framtiden får behålla den fina stämning som råder i klubben och att vi alla hjälps åt att hålla föreningens fana högt.

EN GÅNG BGIF:are, ALLTID BGIF:are

*Kenneth Olsson
Föreningens Ordförande*

Föreningens nuvarande styrelse.

Stående fr.v: Tomas Andersson, Ingemar Ljungdahl, Ordf. Kenneth Olsson, Hans Andersson och Hans Alsholm.

Sittande fr.v: Åke Bengtsson, Ingela Olsson, Eva Ekholm-Nilsson och Per Gustavsson. Saknas på bilden gör Leif Olofsson.

Redaktionskommitté: Tomas Andersson, Kjell Johansson, Kjell Nirup, Lars-Olof Olsson och Hasse "HP" Persson.

75 ÅR MED BILLES HOLMS GIF

Den 19 september 1919 bildades *Billesholms Gymnastik och Idrottsförening*, vilket betyder att vi i år firar 75-årsjubileum. Mycket har givetvis hänt under dessa år, men vi ska i stora drag försöka summera några av de viktigaste och mest intressanta delarna av BGIF:s fotbollshistoria.

Den 19 september 1919 hade några fotbollsintresserade kallat till sammanträde på hotellet i Billesholm för att utröna intresset för att starta en idrottsförening. Resultatet av sammankomsten blev att den nuvarande föreningen kom till.

BGIF:s förste ordförande blev vald och han hette *Malte Johansson*. *Harald Sjöholm* och *John Ahlström* blev valda till sekreterare resp. kassör och Billesholms GIF var alltså bildat.

Billesholms första cupseger kom år 1924, då man hemförde "Leotolpokalen".

Vi hoppar fram till den 26 juni 1938 som var en stor dag för Billesholm, kanske främst för byns idrottsungdom, men även för samhället i sin helhet. Då invigde nämligen H.K.H. Prins Gustav Adolf Idrottsparken i Billesholm.

Mannen bakom verket var *Nils Troedsson*, som 1934 lade fram idén om att bygga Idrottsparken där den än idag är belägen. Nils Troedsson var den samlande kraften i BGIF och hans olika initiativ har betytt mycket för Billesholms GIF. Även yngre broder *Bertil*, mera känd som "Palle" har varit en drivande kraft inom föreningen.

Invigningsmatchen spelades mot HIF och publikantalet uppgick till 3.160 åskådare.

Samma år, 1938, vann BGIF serien som då hette "Skånetvåan".

Seriedebuten i "Skåneettan" emotsågs med stort intresse. Premiären gick bättre än man vågat hoppas på. Lunds BK besegrades med hela 10-0 och skyttekungen *Otto Nordin* svarade för 7 av målen.

År 1946 kom både *Nils Axelsson* och hans brorson *Arne Axelsson* till Billesholm. Nils Axelsson, 42 år, hade 584 A-lagsmatcher i HIF och 23 A-landskamper för Sverige på sitt samvete. Rutin saknades alltså inte, och han blev snabbt en stöttepelare i BGIF.

Många spaltkilometer har författats om hans person i otaliga tidningar. Vi ska inte dryga ut dessa i onödan utan blott bringa fotbollens verkliga gentleman en hyllning och ett stort tack för hans insatser i Billesholms GIF.

Brorson Arne engagerades alltså samma år som spelande tränare och han hade enligt sannskyldiga bedömare en mycket stor del i BGIF:s framgångar på 40- och 50-talen.

Framgångarna lät alltså inte vänta på sig, 1948 vann vi serien och efter kvaltriumfen mot Hässleholms IF hade föreningen för första gången nått Sydsvenska serien - drömmarnas mål i många år.

Värt att notera från fyrtiotalet är att Billesholms GIF redan 1945 inledde matchutbyte med Helsingörs IF och snart var man mogna för större utlandsäventyr. BGIF var en av de första idrottsföreningarna som bröt idrottsblockaden mot Tyskland efter 2:a världskriget, då man 1949 deltog i en tiodagars turnering i nordtyskland, där man gjorde stor succé.

Inte minst den tyska pressen var imponerad av de svenska gästerna från Billesholm. Tidningen *Hamburger Allgemeine* hade faktiskt "gruvpojknarnas" autografer på första sidan, följt av ett reportage om de framgångsrika billesgrabbararna.

Sedan gick hela 50-talet i "A-dur" och många fina och minnesrika matcher spelades i Billesholms Idrottspark, samtidigt som BGIF avancerade i seriesystemet.

Spelare som t.ex *Gösta Jönsson*, *Arne Axelsson* och *Stig Sjöholm* fanns med hela tiden från mitten av 40-talet fram till säsongen 1958 då BGIF tog steget upp i division II, serien under allsvenskan.

1959 spelade BGIF alltså i division II Götaland och på den tiden kan man tala om publikintresse, eller vad sägs om 3.785 åskådare som bevittnade matchen mellan BGIF och Landskrona BOIS i Idrottsparken.

Men tyvärr blev det bara en ettårig sejour i division II. För när sista spelomgången var avklarad stod BGIF och Kalmar FF båda på 17 poäng, men KFF:s bättre målskillnad föll de avgörande, och Billesholm blev degraderade till division III, trots en mycket väl genomförd säsong. Billesholms GIF spelade kvar i division III i 4 säsonger på 60-talet.

Därefter började en liten kräftgång som slutade i division V, men 1971 lyckades man vinna "femman" igen. Det blev 3 år i division IV innan det var klippt igen.... Åren 1975-79 höll föreningens representationslag till i "femman" och "sexan".

Men vid 60-årsjubileumet för 15 år sedan kom ett lyft för hela föreningen. *Dan Jeppsson* knöts till föreningen som spelande tränare och A-laget hemförde division VI utan en enda förlust, och ungdomssektionen var större än någonsin med 10 pojkk- och flicklag i seriespel. 1981 avancerade A-laget till division IV, fortfarande under Jeppssons ledning.

Samma år spelade *Bertil Hägg* sin 717:e match i den röda tröjan. Bertil är den som spelat flest matcher i BGIF under dess 75-åriga historia.

1983 debuterade sonen *Benny* (16 år) i A-laget och har sedan dess varit bofast där. Så nog är Hägg ett efternamn som skall förknippas med fotboll i Billesholm. I princip har Hägg funnits med i A-lagets laguppställning i 4 decenium!

Under 1981 skedde också en omorganisering av föreningen. 6 olika kommittéer bildades och ett 50-tal medlemmar fick alla en uppgift i en kommitté.

Året efter invigdes det nybyggda klubbhuset som är beläget inne på Idrottsparkens område. Åttiotalet kom att bli ett positivt decennium för BGIF:s vidkommande.

1985 tog Lasse Andersson över tränarsysslan, och på 3 år hade han lotsat laget från under halvan på division V till division III. Andersson införde en hårdare disciplin och han fick grabbarna att fungera tillsammans, och 1987 vann BGIF division IV.

Bl.a. besökte seniortruppen både Jugoslavien (2 gånger) och Ungern under försäsongerna 1986-87-88. Detta var mycket uppskattade träningsläger, och grabbarna fick fina gräsplaner att träna på för att komma välpreparerade till den väntade fotbollssäsongen.

1988 blev ett spännande och fint fotbollsår i division III, men tyvärr föll BGIF i en målskillnadshistoria i sista omgången och sejouren i division III blev bara ettårig.

De senaste 6 säsongerna har BGIF tillhört division IV, men i fjor (-93) blev det nerflyttning i "femman", till följd av att Skånes Fotbollsforbund beslutat att flytta ner hela 5 lag från "fyran" p.g.a. man skulle införa en sjunde division i Skånefotbollen.

Oturligt nog hamnade vi på den 8:e platsen i tabellen, tillika 5:a från slutet och degraderingen var ett faktum. Men förhoppningsvis skall vi vara med och slåss i seriens topp för att återigen försöka avancera i seriesystemet.

I detta stycke speglade vi kortfattat några av de viktigaste händelserna i föreningens 75-åriga historia.

Du kan givetvis läsa mer ingående om detta och mycket annat i andra avsnitt i denna jubileumsskrift.

Tomas Andersson

SKARPA HÖRN

Skarpa Hörn - under ett par decennier BGIF-supporternas främsta samlingsplats.

Teckning Hasse "HP" Persson

Billesholms i särklass populäraste samlingspunkt var i decennier platsen mitt emot stationen med Eken, anslagstavlan och dåvarande korvkiosken, området som av folkhumorn döpts till Skarpa Hörn. Numera har ju detta ställe helt spelat ut sin roll som mötesplats, det finns ingen tid för några "Skarpa Hörn" i dagens samhälle.

Det är lättare att hitta ett samtalsämne som INTE ventilerades här på detta ställe än att räkna upp alla dem som fördes till torgs med ofta dråplig, verbal skicklighet under årens lopp. Men ETT var i särklass självskrivet med tanke på den manliga dominansen, nämligen FOTBOLL och då främst BGIF. (Under min generations uppväxt var ju som bekant det kvinnliga inslaget på fotboll ytterst sparsamt - fotbollsspelande damer förekom t ex bara i spexartade jippon).

Nåväl, en del av de "stammisar" som dagligen intog sina positioner vid Skarpa Hörn var i det närmaste "docenter" på BGIF:s laguppställningar och matcher långt tillbaka. De kunde t ex med fenomenalt minne återge fordom timade matchsituationer komplett med vädret matchdagen, namnen på linjemännen, frisyren på motståndarnas högerytter, exakt publiksiffra osv.

Efter samtliga BGIF-drabbningar - även bortamatcher då supporterbussarna utgick härifrån - analyserades samtliga spelmoment av den alltid fulltaliga Skarpa-Hörn-expertisen, ofta högljutt, åsikterna kunde ju vara högst delade.

Mellan "debattinslagen" gjorde man sig ett besök hos Maja och senare Inez i korvkiosken eller styrde stegen över järnvägsövergången och styrkte sig med en öl på hotellet, för att återkomma med nya argument och vinklingar.

Två USA-emigranter ur BGIF-leden, Bror Grankvist och Karl-Erik "Dansken" Holmberg (till höger) som ingalunda glömdes bort vid Skarpa Hörn.

Ett ofta återkommande samtalsämne vid Skarpa Hörn var givetvis de mer kända spelarprofilerna inom BGIF, som t ex 20- och 30-talets fruktade målskytt *Folke Roswall*. Hans krutfyllda "mörsare" lär ju ha "deformerat" både bollar och nätmaskor och vid ett tillfälle t o m slagit omkull en målställning, som man dock får antaga var av något bristfälligt natur.

Vid en bortamatch mot ett Kristianstadslag berättades att hemmamålvakten intog ren skyddsställning med bl a händerna för ansiktet när den bastante *Folke* stegade fram för att ombesörja en straff för BGIF. Men vid detta tillfälle fick tydligen *Folke* en rejäl felträff på den våta planen, ty först i mål hamnade en stor, frodig "grästua"! Helt ställda spelare och publik såg därefter bollen i makligt styrfart passera mållinjen!

Andra gångbara namn på Skarpa-Hörn gängets "repertoar" var t ex de bollkunniga bröderna *Erik* och *Bror Grankvist*, uppväxta i "Askehusen", som i senare hälften av 20-talet emigrerade till USA (Chicago), och där fortsatte leken med läderkulan. Målvakten *Erik* gjorde detta så framgångsrikt att han t o m uttogs till USA:s fotbollstrupp redan inför OS i Amsterdam 1928. Den nomineringen kunde han dock inte fullfölja p g a en sjukdom som tyvärr ändade hans liv långt i fortid.

I slutet av 40-talet kunde man vid Skarpa Hörn notera att även bröderna *Grankvists* systerson *Karl-Erik "Dansken" Holmberg* -

tillika aktiv i BGIF - bytade ut Billesholm mot Chicago som hemadress. Denne glade gämning, också känd som steppdansör och showande kontrabasist, enrullerades inte oväntat även i en av denna stads "svenskättade" fotbollsklubbar *Athletic Vikings*. Ett lag i vilket *Karl-Erik* fö fick uppleva att bli cupvinnare i staten Illinois, bl a tillsammans med förre allsvenske Jönköpings-centern *Curt Spogardt*.

Att BGIF:s legendariske skyttekung *Otto Nordins* namn "rankades" mycket högt runt Eken kan knappast överraska läsarna. Vi har också på grund härav ägnat honom en alldeles egen artikel i denna utgåva.

Till sakkunskapen och trivseln vid Skarpa Hörn under min uppväxt på 40- och 50-talet bidrog också de då aktiva spelarna ur BGIF-leden. Efter veckans träningspass landade man t ex ofta till här för en pratstund. Här kunde man bl a påträffa pålitliga försvarskämparna *Gösta Jönsson*, *Malte Rönnberg*, *Sven "Sotare" Nilsson* och *Rune Lindberg*. Vidare rivige "allroundaren" *Knut Nordin*, nickspecialisten *Stig Rönnberg*, de bollsäkra anfallarna *Stig Sjöholm* och *Åke Ellertsson*, samt inte minst den bohemiske men smarte matchvinnaren *Stig "Smen" Andersson* - ett av BGIF:s större rubriknamn under 50-talet.

Även de för klubben smått överorderliga krafterna på det administrativa planet, bröderna *Nils* och *Bertil Troedsson* tog gärna en sväng runt Skarpa Hörn. Som bl a medlemmar av UK utsatte de sig härvidlag ibland för vissa risker - efter en enligt "expertisen" mindre lyckad laguppställning. Bröderna *Troedsson* blev dock sällan svaret skyldiga.

Alltsedan ett par decennier är det numera lugnt och tyst vid Skarpa Hörn utöver bullret från den förbipasserande trafiken. Men jag tror att många Billesholmare med några år på nacken, i synnerhet de med BGIF-anknytning, ännu kan höra "sorlet" och de festliga replikerna i andanom när de promenerar förbi platsen.

Hasse "HP" Persson

Ofta "granskade" vid Skarpa Hörn:

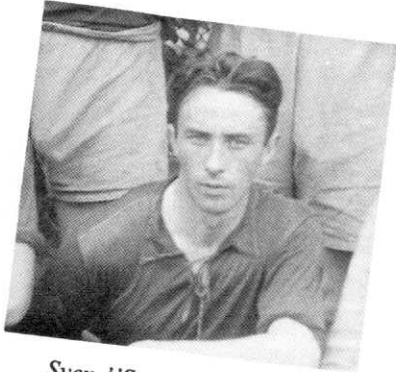
Stig Sjöholm

Åke Ellertsson

Knut Nordin

Sven "Sotaren" Nilsson

Stig "Smen" Andersson

Gösta Jönsson

MELLANSPEL PÅ SKOGSVALLEN

Vid omläggningen av nuvarande Idrotts-parken från 1936 t o m våren 1938 blev ju BGIF temporärt husvillan. Man valde då att förlägga sina hemmamatcher på den idylliska Skogsvallen som förut tjänstgjort som den nedlagda Fäladsklubben Billesholms BK:s hemmaarena. Denna plan fann man på det vackra område som av olika generationer betitlats t ex som "Tennis" och "Smågranet" - beläget mellan Kyrkbacken och f d Schakt Victor (Blå berget).

Lösningen var i högsta grad provisorisk, ty Skogsvallens mått var föga korrekta, plus att planen dessutom lutade fullt synbart samt vid denna tidpunkt också saknade omklädningsrum. Både BGIF och motståndarna fick finna sig i att byta om i den s k "Ungkarlskasernen", dvs nuvarande Hemvärnsgården nästan 1 km därifrån! Någon större risk att lagen inte kom uppvärmda till matcherna förelåg således knappast. Komforten här i "kasernen" var naturligtvis av det spartanska slaget med "brunna-vann" i tvättfat på bänkar bland rönnbärsträden och utedass.

Harald Sjöholm, en av de stora eldsjälarna inom BGIF de första decennierna som bl a vaktmästare och lagledare under föreningens "gästspel" på Skogsvallen.

Materialförvaltare och stundom tillika lagledare var den intill-boende Harald Sjöholm - fader till sedermera välkände BGIF-spelaren *Stig Sjöholm*. Att handha de praktiska göromålen på Skogsvallen med materialdepån på "kasernen" ungefär 10 minuters gångväg därifrån var förstås minst sagt opraktiskt. Det blev åtskilliga turer med fullastad "rullebör" av nät, flaggor mm på den lilla ännu kvarvarande skogsstigen intill "Kohagen". Men för Sjöholm, en av föreningens verkliga stöttepelare var det närmast ett kärt besvär. Efter en särskilt lyckad insats kunde det även bli eftersits för gänget i ett mysigt lusthus i hans trädgård.

Den trogna hemmapubliken följde naturligtvis utan knot med upp i skogen och slog sig förnöjsamt ned i gröngräset. Till den trivsamma atmosfären bidrog också en "filial" till fru Snells välkända kioskrörelse från Kyrkbacken (nedanför nuvarande Gullfibergården).

Rent sportsligt fungerade det tillika fullt godkänt under epoken på Skogsvallen, bl a hemfördes seriesegern i "Skånetvåan" på våren 1938. Hemmadrabbningar från denna tid som ännu fortlever starkt i minnet på gamla BGIF-vänner är framförallt en rent heroisk 4-4 match mot HBIS samt kvalsegern med hela 7-1 mot Åhus.

Apropå sistnämnda motståndare lär de ha haft div kritiska synpunkter på planens beskaffenhet och utlovat blodig revanch vid följande söndags returmöte hemma - på en RIKTIG plan. Men även denna dust vann BGIF komfortabelt med 3-0, bl a till de rödblå supporters stora glädje som tagit sig de dryga 12 milen till Åhus med CYKEL - tala om intresse!

BGIF under tiden som "hyresgäster" i nuvarande Hemvärnsgården på ett foto taget vid byggnadens norra gavel.

Stående från vänster: Ville "Bagare" Andersson, Sölve Jönsson, Knut de la Motte, Otto Nordin, Ivan Nilsson och Allan "Sprall" Grankvist.

Sittande från vänster: Karl-Erik Pedersen, Kuno Nyström, Olle Streiffert, Hugo Skoog och Arne Nykvist.

Åter vid sitt gamla omklädningsrum 56 år senare! Från vänster: Hugo Skoog, Arne Nykvist och Knut de la Motte.

Bland dem som deltog regelbundet i A-laget under denna epok finner vi ännu högst alerta samhälls-seniorer som *Arne Nykvist*, *Knut de la Motte* och *Hugo Skoog*. Vi skall väl inte heller förglömma de sedan länge utflyttade *Agart Nymberg*, *Allan "Sprall" Grankvist* och målvaktslejonet *Olle Streiffert*.

Under tiden BGIF kämpat väl under dessa lite påvra förhållanden hade den nuvarande Idrottsparken tagit form och stod invigningsklar den 26 juni 1938 inför 3.160 åskådare.

Av Skogsvallen återstår sedan många år endast en väl dold glänta inne bland Domänverkets rogivande granodlingar. Däremot är den gamla "Ungkarlskasernen" - som bekant numera rymmer en uppskattad festlokal - sej tämligen lik till det yttre alltsedan Billesholms GIF var hyresgäst där för 56 år sedan.

Hasse "HP" Persson

SKYTTEKUNGEN OTTO NORDIN

I föreningens jubileumsskrift vid 30-årsfirandet 1949 tillägnades inte direkt oväntat *Otto Nordin* - klubbens främste målskytt genom tiderna - ett par egna spalter. Nu 45 år efteråt tycker vi att det är högst befogat med en *'del II'* om denne legend, där det sannerligen inte saknas märgfullt stoff till en artikel.

Utöver sina ca 330 matcher i BGIF med 415! mål på kontot, hann ju Otto också med två kortare sejourer i "storebror" HIF.

På detta utrymme tänkte vi att vid sidan av lite kronologisk fakta även försöka återge ett par glimtar ur Ottos karriär som gärna har återberättats i något äldre BGIF-kretsar under årens lopp.

Otto växte upp i de gamla "klassiska" Askehusen där fotbollsintresset sas satt i kläderna. Från dessa barnrika "gruehus" hämtade BGIF åtskilliga spelare - ofta brödrapar - under klubbens tre första decennier. Vi påminner t ex om *Erik och Bror Grankvist, Per och Fritiof Håkansson, Ivar och Gösta Rasmusson*, Ottos egen bror *Knut och Karl-Erik "Dansken" Holmberg* m fl.

Nåväl, redan 1935 debuterade Otto i BGIF, men då som högerback, en plats han dock lämnade snabbt för sin medfödda position som center. Mycket få blev de matcher i fortsättningen där inte Ottos explosiva skjutförmåga gav utslag i målstatistiken.

Trots att Otto ingalunda tillhörde de "små pågarna" ägde han dessutom en förvånansvärd snabbhet. Riktigt i slag var han vid BGIF:s seriepremiär i den sk "Skåne-tvåan" 1938 mot Lunds BK på den då nyanlagda Idrottsparken. Av de 10 mål gästerna fick med sig hem i bagaget (10-0), svarade Otto för inte mindre än 7 fullträffar.

Före matchen lär samhällets fotbollsbitne tobakshandlare utlovat Otto en jätte-cigarr för varje mål - en idag kanske något egenartad form av bonus. Hur som helst förmodar vi att

Otto Nordin, legendarisk kanoniar med 415 mål (!) på 330 matcher i den röd-blå BGIF-tröjan på ett foto från slutet av 30-talet.

det låg en tung "grosshandlardoft" över Askehusen dagarna efter matchen.

Ottos målhunger uppmärksammades givetvis tacksamt i spalterna med påföljd att han 1939 tog steget över till HIF. Nu stod Otto långt upp på karriärstegen och det finns faktiskt sansade bedömare som än idag gör gällande att han just vid denna tid tillhörde det översta center-skiktet i landet.

Sejouren hos "di Röe" började också synnerligen lovande med bl a två mål i debuten mot danska mästarna KB-Köpenhamn och generöst utrymme på sportsidorna. Även om fortsättningen kanske inte blev lika lyckad och Otto stundom försvann ur A-laget, så är han långt ifrån glömd av "gamla" HIF-supporters.

Som något av kuriosa kan vi ju t ex tillägga att Otto vid ett tillfälle belönades av Olympiapubliken med en EXTRA lång applåd för ett skott som INTE blev mål. Däremot tuchade hans enorma rökare ovandelen på "södra" målets ribba och slog i Flick-läroverkets vägg - ca 60-70 m därifrån!

Att naturbegåvningen Otto tog tämligen lätt på sina förutsättningar som fotbollsspelare var inte någon större hemlighet, så också i HIF. Redan 1940 återvände "Center-Otto" till BGIF, fortfarande med krutet mycket torrt. Detta fick bl a hans forna klubbkamrater i HIF erfara några år senare när en nord-

Otto i en BGIF-upplaga från 1947.

Stående från vänster: Stig Rönnberg, Inge Waak, Malte Rönnberg, Otto Nordin, Arne Axelsson, Stig Sjöholm och lagledaren Hugo Skoog.

Sittande från vänster: Knut Nordin, Nisse Axelsson (många gånger landslagsman i HIF), Olle Streifert, Gunnar Henriksson och Gösta Jönsson.

väst skånsk kombination slog "di Röe" med 3-2 på Idrottsparken med Otto som tremåls-skytt. Kanske en anledning till att han 1944 ånyo iklädde sig HIF:s dress för en sejour.

Vid en hemmamatch mot Degerfors lär ha spelats upp en idag föga tänkbar situation: Straff för HIF - utsedde exekutorn i stark koncentration - i Degerfors mål stod ju den landslags-rankade Magnus "Skjorta" Bergström. Under sken av att rätta till bollen åt straffläggaren promenerar Otto avspänt fram till densamma. Helt utan ansats sätter han minst sagt oväntat läderkulan i nät med en högerkanon inför en MYCKET häpen "Skjorta" - samt övriga spelare - och under stort publikjubel. Reaktionen på HIF:s ledarbänk var dock inte enbart positiv skall påpekas.

Väl hemma igen i BGIF något år senare fortsatte Otto att producera mål i vanlig stil ytterligare några säsonger. Undertecknads främsta egna minne av Ottos målskytte härrör

sig från ett tillfälligt inhopps av honom i en sködesmatch mot Landora på Landskrona Idrottsplats omkring 1950. En både matchotränad och överviktig Otto gjorde här ett mycket värdefullt och unikt mål för BGIF. Ur nästan ingen vinkel alls, utifrån hörnflaggan, laddade Otto för fullt, med påföljd att hemma-målvakten formligen FLÖG med bollen baklänges in i egen bur!

I början av 50-talet bytade Otto hemadress till Lidköping där han första tiden gjorde en del matcher för IF Heimer och sedermera avslutade karriären i en mindre klubb vid namn St. Levene IK.

Sommaren 1971 nåddes Billesholm av budet om "Center-Ottos" frånfalle, men historierna kring BGIF:s obestriddligen bästa målskytt lever förhoppningsvis kvar många år ännu.

Hasse "HP" Persson

JUNIORLAG I MEDVIND

Ytterst få av BGIF:s många juniorlag genom åren torde ha rönt en sådan uppmärksamhet som 1952 års upplaga. Men läsare av lite "äldre datum" blir nog inte alltför förvånade när de erinrar sig spelarnamnen.

Större delen av denna elva kom ju att markant profilera sig inom BGIF-fotbollen åren framledes. En del av framgångarna detta lag skördade bör faktiskt också tillskrivas dess lagledare Erik "Målare" Persson - kanske än mer förankrad i samhället som skicklig bildkonstnär.

Erik "Målare" Persson i farten med ritstiftet.

Om än Eriks rent aktiva bakgrund som målvakt var av något blygsam natur, så ägde han odiskutabelt förmågan att från bänken taktiskt disponera ett spelarmaterial, plus en smittande entusiasm. Det var tillika på hans initiativ som laget flyttade upp i samma juniorserie där man t ex påträffade HIF:s och Landskrona BOIS unga adeptter.

Den juniorelva Erik "basade" för var en sällsynt lyckad kombination av tekniker och mer robusta slitvargar som kompletterade varandra utmärkt. Till de förra hörde t ex eleganta bollbehandlarna Stig-Arne "Leo" Persson och Lennart "Fente" Nymberg samt vindsnabbe flyern Leif "Parker" Olofsson, lagets främste målskytt.

I försvaret hittade man bl a bollsäkra kort som Jan "Nacka" Jansson och Leif "Fimpen" Johansson samt resoluta kämparna Arnold Rosén och Sven-Erik Eldh, plus stabile "målvakten" Erik "Postis" Johansson.

Billesholms högst framgångsrika juniorlag av årgång -52. Stående från vänster: Lagledaren Erik "Målare" Persson, Rauno Persson, Stig-Arne "Leo" Persson, Lennart "Fente" Nymberg, Arnold Rosén, Bertil Bengtsson och Leif Johansson.

Sittande från vänster: Jan "Nacka" Jansson, Jan Stråle, Erik Johansson, Sven-Erik Eldh och Leif "Parker" Olofsson.

Till det här unga BGIF-gängets mest meriterande insatser hörde förstås de båda oavgjorda dusterna (3-3 och 1-1) mot HIF:s juniorlag vilket bl a innehöll två blivande BGIF:are Lennart Nilsson och Bengt Glaving. Vid bortamötet lagd som förmatch till en allsvensk drabbning på ett välfyllt Olympia ledde fö BGIF en bra bit in i sista halvlek med 3-1.

Nämnas bör också att returmötet hemma drog uppemot 200 personer, till på köpet en söndag förmiddag! En hedrande 3:e plats blev facit vid seriens slut för BGIF-laget, som tyvärr till stor del splittrades för nästa spelår på spelarnas 18-års gräns.

Planer fanns visserligen på att behålla denna väl inspelade elva intakt som ett "reservlag II", men genomfördes aldrig. En god tanke men dock inte helt realistisk med tanke på A-lagets behov av nya förmågor.

Nu fick eldsjälens Erik "Målare" och hans talangfulla unga manskap finna sig i att förbli ett glatt utropstecken inom BGIF:s ungdomsverksamhet.

Hasse "HP" Persson

BILLES HOLMS GIF:s KAMPVISA 1936-1946

Melodi: En stackars fattig malaj

Text: Knut de la Motte

Känner Ni Giffarnas A, pojkarna som skola tá
alla poängen, från andra gången, -oj då.
"Sudden" i mål, -Ni förstå, -"Svenne" ju é, -numro två.
När "fansen" dom skriker - han inte sviker då:

Vi är ett glädjefullt gäng, som sällan kommer i säng
när vi har tagit poäng, - på Vallens äng.
På "Sudden" synes dé gott, när vi har tagit full pott -
för då börjar Svenne så smått - att dansa "trott".

UK dom har inte lätt, - kedjan får inte nå'n sprätt,
man inte finner, åh Otto, nå'n inner, - nej, nej.
Men när han bara dé får, - då ska ni se, - nästa år,
oj - som han skjuter, - publiken den tjuter, - HEJ!

Vi är ett glädjefullt gäng, som sällan kommer i säng
när vi har tagit poäng, - på Vallens äng.
Nordin är åter sej lik, - vi har hört så skön nätmusik,
när boll på boll har trillat dit.

Skulle vi nå'n gång få tji, - publiken då höjer ett skri:
"Ut med den fanen, - han skall från planen", - för ty
vinner vi ej varje gång - är vi ej värda en gång,
små sura sillar, "Usch så'na killar, - FY"!

Vi är ett sorgfullt gäng, - när vi har tappat poäng
och vi har tagit däng, - på Vallens äng.
Vi tappar matlust och allt - och livet känns oss så kallt,
MEN NÄSTA ÅR - ÄR SERIEN VÅR!!!

FESTEN i II:an!

*En upplaga av BGIF - som synes i reservdress - från div II-sejouren.
Stående från vänster: Rune "Knagg" Andersson, Leif "Parker" Olofsson, Arnold
Rosén, Åke Bengtsson, Stig Wikström, och Sture Jönsson.
Sittande från vänster: Lennart Törnkvist, Rune Lindberg, Nils "Trusse" Andersson,
Bosse Åhman och Arne Axelsson.*

Att utelämnas BGIF:s div. II-sejour 1959 i en utgåva som denna hade ju varit näst intill kriminellt. Vistelsen blev ju visserligen bara ettårig, men desto roligare.

Jag förmodar att knappast ens den mest hängivne BGIF-anhängare bara några år tidigare riktigt vågat tro på ett sådant avancemang. Nåja - det fanns kanske någon....

Hur som helst var det bäddat för högtidsstunder med motståndare som Landskrona BOIS, Kalmar FF, Motala AIF, Åtvidaberg FF, IK Sleipner m. fl. - samtliga möten riktiga publikfester på Idrottsparken.

Låt oss bara innan vi återuppväcker några oföreglömliga match-minnen på hemmaplan från denna epok titta på en del av de spelare som förekom runt lagets populära tränare och spelmotor sedan många år - Arne Axelsson - med allsvensk rutin från HIF.

Stor uppmärksamhet hade t.ex. redan den unge fotbollsbeväring Åke Bengtsson rönt, en lirare utrustad med de flesta av de egenskaper som gör en stor fotbollsspelare.

Bollbeväringen Åke Bengtsson, en av BGIF:s främsta spelare genom tiderna, ombesörjde första hemma-segern i II:an mot Åtvidaberg med en perfekt straff.

Populära Helsingborgslån, spelande tränaren Arne Axelsson (till vänster) och Rune "Knagg" Andersson på resa med BGIF i slutet av 50-talet.

Oberäknelige sprintern på högerkanten Leif "Parker" Olofsson var en annan relativ nykomling som kunde så oro i motståndarleden.

Bland de unga ambitiösa krafterna hämtade ur samma juniorlag som "Parker" (se artikel) återfanns också försvarare som Arnold Rosén och Jan "Nacka" Jansson. Fortfarande med i bilden om än något sporadiskt var tillika veteraner som Rune Lindberg, Stig Sjöholm, Sven "Sotaren" Nilsson, Stig "Smen" Andersson m.fl.

Av de spelare som rekryterats till BGIF från Helsingborg utöver förutnämnde Arne Axelsson hittar vi spänstige boll-trillaren Rune "Knagg" Andersson samt back-kämpan Bosse Åhman.

Målet vaktades med stor skicklighet av den färgstarke Nils "Trusse" Andersson - enrollerad från Landskrona BOIS. Från samma lag kom även den "diskrete" måltjuven längst ut till vänster i kedjan - Sture Jönsson.

Andra nyförvärv i BGIF-dressen var boll-säkre taktikern Stig Wikström från Kågeröd, oömme och energiske Bjuvsingen Lennart Törnkvist samt stoppern Sven Ekblad från Svalöv.

Alltnog - seriepremiären hemma mot Ätvidaberg blev en thriller åskådarna inte glömde i brådrasket. Matchens slutsekvenser kunde inte ha regisserats mer spännande av Alfred Hitchcock på film. Med endast några minuter kvar att spela och oavgjort 3-3 tilldelades BGIF en straff. Jublet när exekutorn Åke Bengtsson iskallt satte denna stramare

bör ha gett utslag på seismografen för jordbävningar i Uppsala.

Tillika ett avgörande mål i slutminuterna som sannolikt sitter förankrat på nähinnan hos många i "div II-generationen" är Sture Jönssons 2-1 nick mot Motala AIF med bl.a. förre landslagsspelaren Gösta Lövgren. Den dittills i matchen nästan helt anonyma målgöraren slog nämligen till hängande i ena målstolpen med halva kroppen utanför planen! Att den fullträffen och slutresultatet knappast speglade skeendet på plan lade ingen som helst sordin på glädjen i hemmalägeret - tvärtom!

Returmötet i Motala blev förstås mindre lyckat för BGIF-gänget - storstryk med 9-0! mot ett mycket revanchladdat hemmalag.

Publikrekord - 3.785 personer - blev det inte alldeles oväntat när Landskrona BOIS gästade Idrottsparken. I gästernas välmeriterade elva riktades otvivelaktigt främst intresset mot den store artisen Hasse Persson - av många klassad som Sveriges elegantaste fotbollsspelare genom tiderna. En annan herre som fordrade sträng uppvaktning var center-tankens Sigvard "Kallinge" Pettersson - en målsjottare av rang.

De rödblå stred matchen igenom frenetiskt och hade absolut ingen anledning att bli generade över slutresultatet 0-0.

Ur högtalarna på Idrottsparken dundrade under denna tid med förkärlek "Nacka" Skoglunds skivsuccé "Vi hänger med". Så blev ju tyvärr inte fallet för BGIF - den inte alltför imponerande målkvoten fällde avgörandet härvidlag. Men bara två år senare höll man ånyo på att ta steget upp i II:an men Tomelilla blev för svåra.

Flertalet av spelarna från denna epok har vid några tillfällen samlats i trivsamt nostalgisk anda under de gångna åren. Även om det gått att spåra en viss rondör och lite lätt grånande tinningar på en del av deltagarna har dock humöret verkat ligga kvar på samma förnämliga nivå som 1959!

Hasse "HP" Persson

OFÖRGLÖMLIGA BGIF-MINNEN

Vi har gått ut och frågat några kända BGIF-profiler om deras finaste och roligaste minne i föreningen.

Svaren varierar förstås, och nog finns det många fina minnen i Billesholms GIF:s 75-åriga historia.

KJELL JOHANSSON, Ordförande 1957-74 (18 år)

Många glädjestunder har jag upplevt med Billesholms GIF. Efter moget övervägande återger jag matchen på Kristianstads Idrottsplats annandag pingst 1959.

Inne på Idrottsplatsen mötte jag Leif Qvist som runt sig på ena långsidan samlat 20-talet Billesholmsungdomar och man började innan matchen att elda upp med olika hejarramsor. Jag gick fram till Leif och sade till honom att ta det lite lugnt för idag skulle ju BGIF inte ha en chans. Matchen var med på stryktipset och 10 tidningars tips hade alla en given etta på kupongen.

IFK Kristianstad hade inlett serien bra och låg på andra plats.

BGIF kom till spel utan strategen och tränaren *Arne Axelsson* och vidare saknades *Rune "Knagg" Andersson*. Blott 17-årige *Kjell Andersson* debuterade som högerytter.

Kristianstad ansågs av experterna vara av allsvensk klass med spelare som Hans "Håsa" Sjöholm i försvaret samt en kedja bestående av Sture och Gustav Nylander, brödraparet Erik och Edvard Blom samt nyuttagne A-landslagsmannen Tore "Snoddas" Nordgren som vänsterytter.

Matchen började med en konstant Kristianstadspress. BGIF spelade praktiskt taget endast med *Leif "Parker" Olovsson* och *Sture Jönsson* i kedjan. I 30:e minuten fick så Sture Jönsson en boll på vänsterkanten och avancerade mot mål och sköt otagbart in 0-1.

Detta blev halvtidsresultat och min vana trogen gick jag en runda i halvlek och träffade då åter på Leif Qvist som nu var ännu mer uppåt. Jag fick erbjudande att medverka i hejarklacken men avböjde och antydde till Leif att detta resultat inte kunde hålla.

Andra halvlek blev en fullständig kanonad mot Billesholmsmålet.

Arne Axelsson lämnade bänken och placerade sig diskret bakom Billesholmsmålet och blev fullt riktigt bortkörd av domaren efter en stund.

BGIF-försvaret med *Arnold Rosén* och *Bo Åhman* i spetsen kämpade och höll rent framför "Trusse". När 20 min var kvar sköt Erik Blom ett kanonskott i ribban och Bo Åhman skadade sig. Åhman kom igen efter 5 minuter och fortsatte att uttradera landslagsmannen "Snoddas" Nordgren.

Matchen slutade 0-1 och en tvåa på tipset. Kristianstads-Posten hade i sitt referat dagen efter som rubrik: **KÄMPAHUMÖR - TAKTIK** bäddade för skräll. Kvällsposten ansåg allt annat än hemmaseger i matchen var en av säsongens fotbollssensationer.

Jag träffade inte Leif Qvist efter matchen. Jag tror att han flög till Billesholm.

KENNETH OLSSON, Ordförande i BGIF sedan 1990.

Söndagen den 11 oktober 1987 är en dag som jag minns alldeles speciellt.

Det var dagen då vi tog steget upp i division III genom att förlora (!) avslutningsmatchen uppe i Förslöv. Men eftersom tabelltvåan Råå tappade poäng mot Kvidinge, stod vi som seriesegrare.

Lagledaren *Ingemar Persson* hade lovat att gå de 4 milen hem från Förslöv om det blev serieseger, och det löftet fick han ju givetvis stå till svars för.

Även året i division III är ett fint minne med mycket publik på matcherna och ett rejält sug kring Billesholms GIF.

GÖSTA JÖNSSON, 604 matcher i BGIF och mångårig styrelseledamot.

När vi 1949, som andra svenska fotbollsförening (Limhamn var först) besökte Tyskland för en form av turneringsspel, var detta ett stort ögonblick som sitter fast i minnet. Vi spelade i olika städer i norra Tyskland och skapade stort intresse inför de matcher vi spelade.

Även 1958, då vi tog steget upp i division II är ett annat oförglömligt minne. Jag gjorde min sista säsong som spelare detta året och det var givetvis ett underbart slut på karriären.

—Jag fyllde 37 år detta året.... säger Gösta med en viss stolthet i rösten.

Till sist vill jag även nämna alla de prestigefyllda derbymatcherna mot Gunnarstorp på 50-talet. Vem minns inte derbyt i Gunnarstorp 1952, 6-2 till oss!

Det spritter i benen när man tänker tillbaka på alla fina fotbollsminnen man har i Billesholms GIF, avslutar denne vitale 73-åring.

ARNOLD ROSÉN, ordförande 1975-80 och backkämpe i BGIF på 50- och 60-talen. 522 matcher i föreningen.

— Det är bara att konstatera att säsongen i "tvåan" 1959 var min absoluta höjdpunkt under alla mina år i BGIF.

Det snackades fotboll som aldrig förr och folk gick man ur huse när det var dags för matcher i Idrottsparken.

Något som jag också värderar väldigt högt är det goda kamratskap som fanns i laget och i hela föreningen. Stora delar av division II-laget träffas vart 5:e år och i år är det dags igen.

Om jag skall välja några matcher som jag sent skall glömma, får det bli 1-0 segern uppe i Kristianstad, 0-0 matchen mot Landskrona BOIS inför rekordpublik här i Billesholm. Officiellt gick 3.785 personer genom vändkorset, men lägg till 1.000 personer så är vi nog i närheten, avslutar Arnold.

ÅKE BENGTSSON, 540 matcher i BGIF och en fruktad målskytt. Mångårig ungdomsledare och styrelseledamot.

Första matchen i division II hemma mot Åtvidaberg var något alldeles extra, då vi stolt joggade ut från "Ryttargången" mitt på läktaren och hörde publikens kraftiga applåder.

Inte blev det sämre av att vi vann denna premiärmatch med 4-3 och jag fick äran att avgöra på straff i matchens sista minut.

Men även från året innan, då BGIF tog steget upp har jag ett roligt minne. Jag låg i lumpen och kunde inte komma loss till den avgörande matchen. Oroligt kröp jag omkring i skogarna uppe i Göingebygden medan grabbarna kämpade om en plats i division II.

Plötsligt kom en motorcykelordonnans farande och överlämnade ett telegram som talade om att BGIF hade vunnit den avgörande matchen och var klara för II:an.

Det beskedet gjorde det lite lättare att utvärda resten av tiden i bushen, säger Åke till slut.

ERIK JOHANSSON, Ordförande 1981-89.

Under mitt första år som ordförande genomförde vi en omorganisation av föreningen.

Vi bildade olika kommittéer som alla fick ett ansvarsområde, såsom ekonomi, PR-info, material, fest, fotboll och ungdomsråd.

Innan hade en del personer i BGIF-styrelsen varit hårt belastade, men i och med denna omorganisation fördelades arbetet och fler medlemmar fick arbetsuppgifter i kommittéerna.

Jag upplevde att vi hade otroligt stabila och duktiga kommittémedlemmar, som verkligen intresserade sig för Billesholms GIF. Som ordförande under denna tid hade jag en angenäm uppgift med mycket duktigt folk omkring mig.

Detta var en tid jag minns med välbehag, avrundar Erik.

Billeholms GIF:s ORDFÖRANDE sedan bildandet 1919

1919-20	Malte Johansson	2 år	1942	Bertil Rask	1 år
1921	Tage Persson	1 år	1943-44	Helge Brorsson	2 år
1922	Hilbert Lundkvist	1 år	1945-48	Knut de la Motte	4 år
1923	Karl Olsson	1 år	1949-56	Gösta Johansson	8 år
1924	Hilbert Lundkvist	1 år	1957-74	Kjell Johansson	18 år
1925-26	Harry Lindskog	2 år	1975-80	Arnold Rosén	6 år
1927-28	Hilbert Lundkvist	2 år	1981-89	Eric Johansson	9 år
1929-31	Tage Olsson	3 år	1990-	Kenneth Olsson	5 år
1932-41	Oscar Fors	10 år			

Billeholms GIF:s TRÄNARE sedan 1946

1946-1959	Arne Axelsson
1960	Gerhard Andersson
1961-1962	Arne Axelsson
1963-1964	John Skog
1965-1966	Ingemar Andersson
1967-1968	Bengt Salomonsson
1969-1970	Bertil Hägg
1971-1973	Bo Bergman
1974-1975	Göran Hägerström
1976-1977	Stig Andersson
1978	Göran Hallbäck
1979-1981	Dan Jeppsson
1982	Anders Quist
1983-1984	Tore Mellbris
1985-1988	Lars Andersson
1989	Dan Mårtensson
1990-1991	Thomas Paulsson
1992	Tony Wiseman
1993	Mats Johansson/ Dan Jeppsson
1994	Mats Johansson

Medlemmar i "500-klubben"

Bertil Hägg	718	matcher
Stig Sjöholm	704	"
Anders Roos	624	"
Lars Nilsson	609	(spelar fortfarande)
Gösta Jönsson	604	matcher
Rune Lindberg	581	"
Bo Johansson	578	"
Åke Bengtsson	540	"
Arnold Rosén	522	"
Anders Johansson	518	"
Göran Åkesson	506	"
Wilhelm Andersson	500	"

Dessutom kommer Tage Kristensen med all sannolikhet att passera 500 matcher under 1994. Tage hade spelat 482 när 1994 tog sin början.

ETT GRATTIS FRÅN "SALLE"

Bengt "Salle" Salomonsson, hjälten, som på Wembley slog in det avgörande målet, då Sverige 1959 besegrade England med 3-2, slutade sin aktiva fotbollskarriär i HIF 1962. Åren 1967-68 verkade han i vår förening som spelande tränare och nuförtiden är "Salle" en ofta sedd gäst i Idrottsparken. Han arbetar nämligen som frilansskribent för sporten på Helsingborgs Dagblad och får då och då skildra BGIF:s matcher.

Kamratskap och laganda är honnörsord hos BGIF. Jag hade själv ett par verkligt fina år som tränare i klubben på 60-talet och när jag nu i egenskap av skribent fått favören att följa de röd-blå på senare år förstår jag att samma fina inställning fortfarande genomsyrar föreningen.

Det är alltid något speciellt med att köra ut till Idrottsparken. Alltid samma trevliga bemötande, och allt som oftast stöter jag ihop med de gamla kämparna Åke Bengtsson och Bertil Hägg som spant följer sina söners framfart på planen.

Med hopp om fortsatta kontakter under många år framöver önskar jag BGIF all framgång och lycka nu när klubben fyller 75 år.

Salle

FOTBOLLENS STÅLFARFAR

1946 ägde en uppseendeväckande "transfer" rum.

Helsingborgs IF:s och landslagets högerback Nils Axelsson värvades till Billesholms GIF som spelande tränare.

Nisse som då var 40 år tränade laget under vårsäsongen 1946 men överlät på höstkanten tränarsysslan till sin brorson Arne Axelsson. Som det senare skulle visa sig innehade "Acke" denna syssla fram till 1962 eller i 17 år med avbrott för år 1960 då Gerhard Andersson skötte träningen och Acke var B-lags ledare i Helsingborgs IF.

"Farbror" Nisse spelade i BGIF i fem år eller tills han var 45 år och efter detta höll han igång med fotboll i "Benkrossen" tills han var över 70 år.

Denne fotbollens Stålfarfar spelade 107 matcher i Billesholms GIF. Före Billesholmssejouren hann Nisse med 23 landskamper för Blågult, 584 matcher i HIF.

Under HIF-tiden hann han också med att hemföra fem allsvenska guld samt en cupseger.

Fotbollen fick en stor uppryckning i och med Nisses inträde i laget och sålunda vann BGIF Skåneserien div II 1947, Skåneserien div I 1948 och belade en andraplats i div IV (Sydsvenskan) 1949.

Kjell Johansson

TILLBAKABLICK

Att spegla verksamheten under 75 år i en idrottsförening är inte lätt. I synnerhet inte i en förening med så stor verksamhet som Billesholms GIF. Inför föreningens 20-års jubileum 1939 och 30-års jubileum 1949 utkom två mycket proffsiga skrifter vilket underlättar historieskrivningen. Hänvisande till dessa skrifter där verksamheten under de trettio första åren på ett utmärkt sätt redovisas, kommer denna historieskrivning att främst omfatta "stolpar" från perioden 1960-1980. Ett par "övertramp" måste dock göras på grund av att dessa händelser påverkat föreningens verksamhet under lång tid.

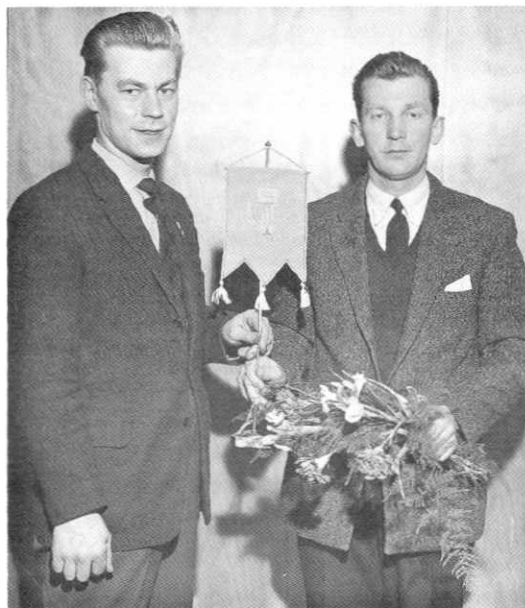
Idrottsplatsens tillkomst

Under den svåra tid som Billesholm upplevde i början på 30-talet väckte *Nils Troedsson* tanken på att som statskommunalt reserverarbete bygga en idrottsplats. Mark för ändamålet inköptes för en symbolisk summa av Höganäs-Billesholms AB och 1938 kunde H K H Prins Gustav Adolf inviga vår fina idrottspark.

I jubileumsskriften 1949 skrev föreningens dåvarande ordförande *Gösta Johansson*: "En bidragande orsak till framgångarna torde vara att Billesholms GIF förfogar över en mycket vacker idrottsplats".

Att äga en egen anläggning innebar också ett stort ansvar. Skötsel och underhåll med gräsklippning, bevattning och reparation är viktigt. Många är de föreningsmedlemmar som under årens lopp lagt ner mycket ideellt arbete på anläggningen. Idrottsplatsens förste legendariske vaktmästare blev *Algot Nilsson* som under många år vårdade anläggningen, de sista åren med hjälp av släktingen *John Sjöberg*. Så sent som in på 1980-talet fanns Algots turistsäng, som han använde då han tillbringade många nätter under tribunen på idrottsplatsen för att sköta bevattningen.

Att ersätta *Algot* var inte lätt. Pensionerade banarbetaren *Bror Andersson* och "parhästarna" *Einar* och *Martin Andersson* var några av de vaktmästare som under långa perioder hade hand om anläggningen. Kommunen "stöttade" också alltid föreningen, då det var en bra affär för kommunen att för ca 5.000:— om året få underhållet ordnat. Kommunen lämnade också inför division II-premiären ett större anslag för bl a upprustning och byggande av ståplatsläktaren.

Ordförande *Kjell Johansson* till vänster och lagledaren under div. II-epoken, *Arne "Handlare" Nilsson*.

Självständig Ungdomssektion

På initiativ av föreningens dåvarande ordförande *Gösta Johansson* bildades 1950 en självständig Ungdomssektion. Många är de som anser att framgångarna i seriesystemet under slutet av 50-talet lades här.

Den gode Gösta samlade ett antal ungdomar kring sig som själv fick sköta sin ekonomi och verksamhet. Föreningen var en av de första i Skåne som bedrev sin verksamhet på detta sätt, och många är de av blivande ledare i föreningen som fått sin skolning i Ungdomssektionen.

Sektionen fungerade fram till omorganisationen 1980 då man ansåg att sektionen blev "en klubb i klubben".

Klubblokal i Billesholms hem 1961

En annan viktig händelse i föreningen var när vi kunde inviga föreningens första klubblokal i Billesholms hem. Lokalen var inte av samma klass som vi idag har på Idrottsplatsen, men efter den tidens mått mätt var den bra och vi kunde för första gången samla våra pokaler och priser.

Div II-året

behandlas på annan plats i denna skrift, varför det endast kan konstateras att efter ordinarie division III-spelet höst-vår 1957-58, ledde Malmö BI och gamla "ärkerivalen" Gunnarstorps IF i stor stil. Den extra höstomgån-

gen blev ödesdiger för dessa lag och vi kunde gå förbi i tabellen.

Tyvärr blev ju division II-sejouren bara ett-årig. Trots att vi lyckades samla ihop 17 poäng föll vi ut på sämre målkvot än Kalmar FF. Sista omgången blev dramatisk. Vi slog Råå på hemmaplan med klara 3-0. Kristianstad besegrade Finspång med 2-1 medan Motala AIF och Kalmar FF spelade oavgjort 1-1 vilket var ett önskeresultat för dessa båda lag.

Anledningen till att det gick som det gick står väl främst att finna i att vi tog poäng mot fel lag. Vi tog poäng mot topplagen men förlorade mot bottenlagen.

En annan anledning var nog också sista allsvenska vårmatchen på Olympia mellan Helsingborgs IF och Halmstad BK. *Gerhard Andersson* blev där svårt knäskadad i sin sista match för HIF innan övergången till Billesholms GIF. Gerhard kunde p.g.a. denna skada inte delta i någon division II-match och kunde inte heller göra sig själv rättvisa på planen då han året efter verkade som tränare i BGIF.

1960 spelade vi sålunda åter i division III och efter viss möda lyckades vi till sist rädda ett nytt kontrakt.

3 generationer "Giffare" samlade på samma bild, under en jippodag 1981. Dessa herrar tävlade i en straffsparkstävling.

När ett lag åker ur en serie utsätts ofta attraktiva spelare för anbud från andra klubbar. Så också i BGIF och sålunda värvades *Leif "Parker" Olofsson* och *Stig Vikström* till Landskrona BOIS, där båda gjorde fina insatser och nämnas bör att Stig under sin BOIS-tid vid flera tillfällen blev uttagen i Ungdomslandslaget.

1961 återbördades så *Arne Axelsson* åter till BGIF som tränare och redan första året höll man på att ställa till med en sensation då man höll på att taga steget upp i division II igen, men vi fick ge oss i sista matchen och Tomelilla avancerade till division II.

BGIF höll sig kvar i division III de kommande åren, men blev 1965 degraderade till division IV. 1963 lämnade två strateger BGIF. *Lennart "Fente" Nymberg* och *Nils "Trusse" Andersson* övergick till tränarverksamhet i andra klubbar. 1965-1967 höll vårt representationslag till i division IV för att 1968 bli degraderade till division V.

På 70-talet gick det upp och ner i vår förening. 1972 kom vi under *Bo Bergmans* tränarskap tillbaka i division IV. 1975 bar det dock neråt igen och den verkliga djupdykningen skedde 1977-79 då vi höll till i division VI.

Inte enbart fotboll var på programmet under -60 och -70-talen. En mycket livaktig *Bordtennissektion* höll igång Billesholmsungdomen och *Damsektionen* var under denna tid mycket livaktig med sin motionsgymnastik.

Nisse o Bertil Troedsson.

Mister BGIF

Låt oss till sist i denna krönika ägna några rader åt en medlem med ett stort BGIF-hjärta.

Bertil "Palle" Troedsson avgick 1984 som föreningens matchledare efter att ha innehaft denna betungande post sedan 1936 eller i fyrtioåtta (48!) år. Svenskt rekord?

Jämsides med detta hann "Palle" också med att förverkliga många av de idéer storebror *Nisse* hade. Vidare har han deltagit i styrelsearbete under många år och bl.a. varit sekreterare 1957-68, lagledare för A- och B-lag, statistikförare, festkommittéledamot m.m. Denne Mr BGIF hann också med att vara aktiv fotbollsspelare, visserligen mest i B-laget, men faktum är att "Palle" spelat 182 matcher och gjort 68 mål för sitt kära BGIF. Det Bertil inte vet om Billesholms GIF är inte värt att veta.

Kjell Johansson

Damgymnastiken 1961.

Överst fr. vänster: Yvonne Jönsson, Gunnel Hansson, Edit Rasmusson, Henny Jönsson, Karin Bengtsson.

Nederst fr. vänster: Ulla-Britt Antonsson, Ylva Jönsson, Ulla Nykvist, Anna-Greta Jorsell, Gurly Jönsson och Rose-Marie Olsson.

DAMLAGET 1980-89

Det var sommaren 1978 som Billesholms GIF:s nuvarande ordförande *Kenneth Olsson* kallade till inskrivning på Idrottsplatsen och det kom över 60 tjejer som ville börja spela fotboll. När sedan säsongen startade 1979 hade BGIF anmält ett par flicklag till seriespel. Det blev ett motigt år med många stora förluster, men tjejerna visade att de ville bli fotbollsspelare.

Första året BGIF hade ett damlag i seriespel var 1980. Detta premiärår blev man sist i serien och skytteligan delades mellan 6 olika spelare som gjort 1 mål vardera.

Eldsjälen *Rune Fritzon* tränade tillsammans med *Bosse Månsson* tjejerna detta första år. Rune blev kvar vid rodret, och lärde tjejerna fotbollens grunder. Han fick alla tjejerna "med sig" och snabbt blev man en stark enhet som umgicks under mottot: "En för alla - alla för en".

Sakta men säkert kravlade sig damlaget upp från 1980 års jumboplats och några år senare vann man division V.

—Toppåret kom att bli 1984 då vi vann samtliga 18 seriematcherna och kunde ståta med den imponerande målskillnaden 104-7, berättar *Rune Fritzon*.

En upplaga från tidigt 80-tal av vårt damlag.

Övre raden fr. vänster: Ann-Charlotte Hammar, Pia Andersson, Pia Jonasson, Gith Svensson, Inger Olsson, Ann-Marie Larsson, Carina Bengtsson och tränaren Rune Fritzon.

Undre raden fr. vänster: Stina Jensen, Cecilia Vinberg, Carola Johansson, Marita Rosenborg, Birthe Frodlund, Camilla Sandén och Ingrid Lithén.

Damlaget 1986 i division IV

Övre raden fr. vänster: Lagledaren Mats Johansson, Anette Persson, Carina Bengtsson, Anna Larsson, Camilla Sandén, Gith Svensson, Ylva Flaten, Helene Johansson, Camilla Eriksson och tränaren Mats Lindkvist.

Nedre raden fr. vänster: Birthe Frodlund, Ingrid Lithén, Liselotte Lindberg, Ann-Charlotte Victor och Carola Johansson.

Nu skulle det bli spel i division IV, men efter att Skåneboll placerat laget i "Malmöfyran" tvingades BGIF mer eller mindre stanna kvar i division V.

—Gubbarna på Skåneboll hade nog inte riktigt grepp om var Billesholm låg geografiskt, när man placerade oss tillsammans med lag från Malmö och Lund, säger Rune.

1985 upprepades seriesegern i division V, dock med lite mer möda än året innan, men glädjen stod högt i tak och nu kunde inte heller Skåneboll hindra Billestjejerna från avancemang till den hägrande division IV-platsen. 1986 spelade BGIF i "Helsingborgsfyran" och *Mats Lindkvist* hade tagit över tränarsysslan från Rune, som blev lagledare för herrarnas B-lag.

—En stor höjdpunkt var träningslägret i Jugoslavien under våren 1986. Ett läger som flickorna gjort sig mer än förtjänta av efter åtskilliga timmars slit med bl.a. Gullfiberjobb och lottförsäljning, säger Rune och fortsätter lite syrligt:

—Trots att vissa av BGIF:s s.k. "inventarie-

gubbar" ofta skulle "hacka" på damfotbollen i föreningen, så var det dock en färgklick som saknas idag. Inte minst vid föreningens årsfester som i mitten på 80-talet samlade över 150 deltagare. Idag rör det sig om lite andra siff-

ror

Undertecknad kan inget annat än att hålla med Rune om det där med färgklickar och årsfester!

1989 hade antalet bollsparkande damer minskat i båda Billesholmsföreningarna och det beslutades att dam- och flicklagen skulle slås samman och bedrivs i regi av Billesholms IK, medan Billesholms GIF tog över ungdomsverksamheten för pojkar.

Vi vill till slut å Billesholms GIF:s vägnar passa på att tacka alla de ledare och föräldrar som ställde upp för tjejerna under denna korta men intensiva tid som föreningen hade flick- och damfotboll på programmet.

Ett speciellt tack till *Rune Fritzon*, inte bara för hans enorma engagemang utan också för de uppgifter som varit till hjälp för ovanstående spalters tillkomst. *Tomas Andersson*

VISINGSÖLÄGRET

En mångårig tradition

Varje år, i juli, på -70 och -80 talen invaderades Visingsö av fotbollsungdomar från Billesholm för en veckas träningsläger.

Initiativtagare till detta uppskattade läger var bl.a. *Eskil Nilsson* och *Ulf Jönsson* som 1969 gjorde den första resan upp till den avlånga ön i Vättern.

De första åren tillbringade man endast 3 dagar på ön, men i takt med att deltagarantalet ökade, så utökades också lägertiden till en vecka.

Efter några år tog mannen man förknippar med Visingsölägret - *John Fritzson* - över huvudansvaret och drev lägret under många år.

På väg till Visingsölägret tidigt 80-tal.

Många är också de ledare och ungdomar från BGIF som satt sina fötter på denna vackra ö. Men utan John Fritzon's enorma insatser som överledare hade inte detta läger blivit så långlivat som det nu blev. Mellan åren 1969 till 1988, alltså i 20 år, fanns BGIF varje år på Visingsö, och den glade busschauffören Fritzson trivdes varje sekund, aldrig en sur min!

Faktum är att "Jonne" fanns med under santliga 20 år som lägret var förlagt till Visingsö.

I början av -80-talet när flickfotbollen hade gjort sitt intåg i BGIF sattes deltagarrekorde,

då en trupp på 82 personer åkte med färjan från Gränna. Av dessa 82 var ca 65 stycken aktiva ungdomar i åldern 11-16 år.

Mathållningen

Hur klarade man mathållningen till så många?

—I början körde vi och hämtade maten hos en tant som ställde upp som kokerska till oss, men 1975 kom utbildade kocken *Christer Pettersson* med för första gången och efter det lagade han maten med bravur på bygdegårdens lilla spis, berättar *Jonne* och fortsätter:

—*Christer* var en oerhörd tillgång för oss, tänk att kunna utspisa runt 80 personer på en spis med 4 plattor!

Transporter

Eftersom *Jonne* och sedermera också *Christer* var anställda som busschaufförer på SJ, lånade man en buss för transport till och från lägret, givetvis med antingen *Fritzson* eller *Pettersson* bakom ratten. Men när deltagarantalet låg runt 80 personer fick man givetvis inte in alla i bussen, utan en del ledare fick köra med egna bilar för att få upp alla träningsugna ungdomar till Visingsö.

Mästerkockarna Christer Pettersson o Ingemar Persson förbereder dagens middag.

Duktiga ledare

John Fritzson är en ledare som betytt väldigt mycket för BGIF:s ungdomar, men givetvis ska vi även tänka på alla andra ledare som på ett eller annat sätt gjorde detta läger till den succé det blev.

*Ledarnas lag samlade för avspark 1975.
Stående fr. vänster: Ulf Jönsson, Bertil Hägg,
Ingemar Persson, Stig Andersson.
Sittande fr. vänster: Gösta Jönsson, John Fritzon
och Christer Pettersson.*

—Duktiga ledare är ett måste för att kunna driva ett sådant här läger och det hade vi verkligen under alla år, säger Jonne.

—Det behövdes alla sorters ledare, såväl duktiga fotbollstränare, ledare som hjälpte Christer i köket, men även ledare som hjälpte mig att slå ungdomarna i "12:a" (kortspel), säger han skämtsamt.

Minnen

Visingsölägret kom att bli en morot för alla fotbollsspelande ungdomar i föreningen och man såg alltid med stor förväntan fram mot detta läger.

Öns bygdegård användes som lägerlokal där ungdomarna både åt och sov. När flickorna sedan kom in i bilden på 80-talet förvisades dessa till det intilliggande vandrarhemmet.

Man tränade för det mesta 2 gånger om dagen och vägen till träningsplanerna låg ca 1,5 km från bygdegården. Det blev ungefär 6 km om dagen som ungdomarna fick traska till och från träningen. Ibland blev dock frestelsen för stor att hoppa upp bakpå Visingsös

Remmalag som trafikerade vägen mellan bygdegården och träningen. Men om någon ledare råkade se detta "otyg" blev det alltid med straffexercis som följd.

På frågan om de roligaste minnena, väljer Fritzon att lägga sin röst på kvällarna då ungdomarna hade uppträde på scenen med olika sketcher, sånger och diverse vitsar. Speciellt minns han när Benny Hägg hade sina bejublade Elvis-shower på bygdegårdens scen.

En annan lite mer udda episod det talas om än idag är när 2 för sin ålder välväxta killar hade tävling om vem som kunde äta flest maccor till kvällsmat. —"Vinnaren" åt 34 stycken om jag inte missminner mig, berättar Jonne.

Mutad?

Som avslutning på lägerveckan anordnades alltid en match mellan ungdomarna och ledarna. Inför matcherna var det alltid mycket hysch-hysch vad man skulle "döpa" sina respektive lag och spelare till. Höjden var nog ett år, när alla i ungdomarnas lag hade målat sig som "Hulken", med grön färg över hela kroppen och sönderspräckta kläder.

På väg till planen höll man på att skrämman slag på många turister som denna dag besökte den till synes lugna ön.

Det brukade alltid bli hårda och tuffa matcher och den upp till öronen mutade domaren och tillika överledaren Fritzon gjorde vad han kunde för att ledarnas lag skulle avgå med segern. Han lyckades inte alltid

Sovförbud

Ett polkagrisbesök i Gränna under en eftermiddag hörde naturligtvis också till traditionerna, liksom att det var "förbjudet" att somna i bussen på hemresan. Ledarna gick troget och skakade i alla trötta pågar och töser som varit uppe hela natten, när det inte var bestämt någon tid för läggdags.

—Vi ville ju absolut inte komma hem med några utvilade ungdomar efter en veckas träningsläger, avslutar den populäre ledaren John Fritzon.

Tomas Andersson

MOT EN LJUSARE HORISONT

Året var 1978 och Billesholms GIF hade sedan några år tillbaka kört fast och harvade i "sexan".

Nu tyckte man emellertid i BGIF att det var dags att ta krafttag och försöka komma uppåt i seriesystemet. Till säsongen 1979 engagerades **Dan Jeppsson** som spelande tränare.

Jeppsson hade ord om sig att vara en slitvarg och pådrivare på planen, vilket BGIF var i stort behov av. Dessutom hade han en klar målsättning när han kom till BGIF:

—Vi ska upp i "femman", sa Dan efter bara några träningspass nere på grusplanen i januari. Dan tränade grabbarna hårdare än de tidigare varit vana vid, och det visade sig ganska snabbt att Jeppssons intåg i BGIF hade givit resultat. Han gav många av de unga killarna en riktig chans att lyckas i A-laget,

Dan Jeppsson

såsom t.ex. reslige mittbacken *Anders "Puskas" Johansson*, anfallaren och bollgeniet *Nisse Larsson* och mittfältaren *Lars "Sanny" Nilsson* som fortfarande spelar i den röda tröjan. Sanny har hunnit med 609 matcher i BGIF, trots att han de 2 senaste säsongerna varit spelande tränare hos grannen BIK. I år är åter den kraftfulle Lars Nilsson tillbaka i moderklubben Billesholms GIF.

Billesholms seriesegrande lag 1979.

Övre raden fr.v: Lagledare Ulf Jönsson, Nils Larsson, Alf Nilsson, spelande tränaren Dan Jeppsson, Anders Jonasson, Sven Wegner, Lars Nilsson, lagledare Stefan Ranudd, Bertil Hägg.

Nedre raden fr.v: Anders Roos, Bert Frodlund, Ingemar Ljungdahl, Anders Johansson, Jan Eriksson och Bo Månsson.

Men även de något mer rutinerade spelarna lyfte sig några snäpp och man vann division VI i överlägsen stil.

Dan spelade en central roll på mittfältet, oftast tillsammans med *Bertil Hägg*. *Ingemar Ljungdahl* som än idag vaktar BGIF-målet var en säker sista utpost. *Alf Nilsson*, *Anders Roos*, *Sven Wegner*, *Bo Månsson*, *Anders Jonasson*, *Bert Frodlund*, *Jan Eriksson* och *Lars Carlsson* var också med om att hemföra seriesegeren i division VI till BGIF.

Tvåa efter Eskils

Året därpå handlade det om division V och Dan Jeppsson förberedde spelarna på en hård säsong.

Självförtroendet man hade skaffat året innan satt fortfarande kvar och BGIF skördade stora framgångar även detta år.

Nisse Larsson hade blivit ordentligt varm i kläderna och snurrade friskt med diverse motståndar-försvar.

Ingemar Ljungdahl storspelade i målet och "evighetsmaskinen" *Dan Jeppsson* sprang slut på många betydligt yngre och snabbare motståndare.

Det blev till slut en 2:a plats för "di röe", ett par poäng efter Eskilsminne.

Dagens BGIF-målis Ingemar Ljungdahl fanns med redan på Jeppssons första sejour som tränare. Här syns Ingemar i aktion under ett träningspass 1981. Debuten i A-laget gjorde Ljungdahl redan 1975!

Serieseger nr 2

1981 kom seriesegeren i division V. Jeppsson hade genom hårt arbete, både som tränare och spelare starkt bidragit till att Billesholms GIF på 3 år hade kravlat sig från en undanskymd plats i division VI till den åtråvärda platsen i fyran.

Som vi ventilerat i andra avsnitt spelade *Bertil Hägg* sin sista seriematch detta år. Men även plikttrogne mittbacken *Anders Roos* lade fotbollsdojorna på hyllan efter detta lyckade år. Man ska sluta på toppen, heter det ju! *Anders* spelade hela 624 matcher i BGIF.

En bidragande orsak till framgångarna under dessa 3 år var också att man lyckades hålla laget i stort sett intakt. Visserligen dök några nya ansikten upp, såsom måltjuven *Björn Junebro*, backen *Mats Lindkvist* och vänstersnodde anfallaren *Gert-Åke Pedersen*. Den senare hade återkommit efter några säsonger i Gunnarstorp.

Andra spelare som då och då också medverkade i BGIF-elvan under denna "Jeppetid" var t.ex. *Tony Tykesson*, *Tommy Håkansson*, *Christer Sjöwall* och *Christer "Schneider" Svensson*.

Efter denna stora triumf bestämde Dan sig för att lämna Billesholms GIF. Ny tränaradress blev Vallåkra!

Juniorlaget

Redan efter 1 säsong var Dan tillbaka i föreningen, nu för att drilla juniorlaget. Han gjorde sig snabbt populär hos de flesta av tonåringarna i juniorlaget, och man tränade, spelade och hade skoj tillsammans.

1984 hade A-laget fått problem då man inför höstsäsongen parkerade bland de sista lagen i division V. BGIF-styrelsen såg ingen annan råd än att byta ut dåvarande seniortränaren *Tore Mellbris* mot *Dan Jeppsson*. "Jeppe" antog utmaningen och tränade BGIF:s seniorer resten av säsongen.

Nu gick det inte som man tänkt sig, utan BGIF fick försöka klara sig kvar i "femman" genom kvalspel mot Båstad, borta. Båstad en kulen oktoberdag.... usch.

Men hur som helst, BGIF åkte upp till Båstad och presterade årets bästa match som man vann med 2-0. Glädjen var enorm i Billesholmskabyssen och gissa vem som hissades av glädjerusiga Billesholmsspelare efter matchen!

Efter detta tillfälliga inhopp som A-lagstränare i BGIF, sökte sig Dan mot nya utmaningar och Skromberga blev nästa anhalt. 2 år blev det i Ekeby innan han -87 och -88 tränade Mörarp.

Under denna tidsperiod (1985-88) hade *Lars Andersson* tagit över som seniortränare i Billesholm (se annan artikel).

38 meter

1989 återkom Dan till BGIF och tog hand om reservlaget som hade avancerat till division II Skåne.

Det innebar lite längre resor, bl.a. med matcher mot IFK Kristianstad, Vilan, Glimåkra, Åhus/Horna och Hässleholms IF. Dan gick som vanligt in för uppgiften till 100% och hans engagemang gick inte att ta miste på.

De roligaste och mest minnesrika episoderna utspelades faktiskt på bortamatcherna, inte minst eftersom man lyckades knipa 15 av 22 poäng på bortaplan. Matchen uppe i Glimåkra (2-1) avgjordes på ett veritabelt kanonskott av *Benny Hägg* och Billesholmarna jublade.

Men mest av alla jublade "Jepp"!

Medan Benny som vanligt höll hov i omklädningsrummet efter matchen, hade Jeppson varit ute på planen och stegat upp avståndet på Bennys rökare. Plötsligt slår Dan upp dörren till omklädningsrummet och utbrister:

—38 meter... 38 meter!!!

I bussen hem fortsatte den glade gamängen Hägg att dra fräckisar varvat med att verbalt återspegla sitt långskott från alla möjliga vinklar. Och Jeppsson bara mös!

Detta mål är nog ett av de mest omtalade reservlagsmål som gjorts i Billesholms GIF:s 75-åriga historia, dock i stark konkurrens med B-lagets lagledare *Tommy Sjödahls* lig-gande straffretur i början på 80-talet. Det var en syn, det!

Det ljusnar i horisonten

Det var en svensk sensommar dag i början på 90-talet, då regnet fullkomligt vräkte ner och himlen var näst intill svart, fastän klockan bara var sex på kvällen.

Seniortruppen skulle träna, men med vädret som rådde var träning inte att tänka på. Killarna satt lugnt uppe i klubblokalen, några hade plockat fram kortleken och de som hade cyklat till Idrottsplatsen höll på att torka sina kläder på elementet.

Det var en ganska lugn och avslappnad stämning på klubben, kanske skulle man slippa träningen....Men något sådant hade absolut inte Dan Jeppsson i tankarna.

Otåligt vankade Jeppsson fram och tillbaka, men plötsligt stannade han upp. Han hade upptäckt en mikroskopiskt liten strimma ljus på himlen över Ljungsgård. Ögonen sken upp och han sa på sitt oefterhärmliga sätt:

—*Grabbar, det ljusnar i horisonten!*

Både de kortspelande och de klädtorkande killarna kikade ut i riktning Ljungsgård, men ingen kunde se den lilla ljusglimt som Jeppsson hade lyckats upptäcka. En halvtimme senare stod killarna redo på plan och visst hade det slutat regna. Den sanne optimisten hade haft rätt. Det fanns en strimma ljus i horisonten.

Så visst är han härlig - Jeppsson från Gantofta

Han har detta jubileumsår tagit ett sabbatsår från fotbollen, men vi hoppas givetvis att få se denne sympatiska ledare i föreningen även i fortsättningen.

Tomas Andersson

SERIESEGERN KOSTADE LÅNGPROMENAD

Då BGIF tog seriesegern i division V 1986 var det väl aldrig någon som kunde tro att laget skulle gå rakt igenom division IV året efter.

Våravgången genomfördes med godkänt betyg och under sommaren lade *Lasse Andersson* in en extra träningsdos så laget kom verkligen laddat till höstpremiären. Det blev också framgångar i början, men så plötsligt började det kärva. Det var då som lagledaren *Ingemar Persson*, *IP* allmänt kallad, upphov sin stämna och sa:

—Vinner ni serien grabbar, så lovar jag att gå hem från sista seriematchen.

Den gode *IP* hade nog inte riktigt klart för sig hur långt det är från Förslöv, där sista matchen skulle spelas, till Billesholm, men det hade killarna i laget och *Ingemars* yttrande blev ett tändmedel för hela gänget.

Många Billesholmare hade åkt till Förslöv den här söndagsförmiddagen i oktober för att se Billesholm ta de avgörande poängen som skulle ge serieseger. Värsta konkurrenten

Råå, låg två poäng efter och hade på pappret en lätt motståndare, Kvidinge, men å andra sidan borde ju inte Förslöv, som också var på nedflyttningsplats, bereda höstens lag, Billesholm, några problem.

Matchen började bra. BGIF tog hand om spelet och tog ledningen med 1-0 efter 20 minuter. Tolv minuter senare kvitterade överraskande Förslöv och nu blev det med ens oro i det röd-blå lägret. Resultatet, 1-1, stod sig halvleken ut, men inledningen på andra halvlek blev dramatisk. Efter tre minuter visade domaren ut en förslövsspelare sedan han dragit en billesholmsanfallare i tröjan. Ett par minuter senare drabbades Billesholms mittback, *Joakim Nirup*, av en likadan utvisning, och nu blev det rena kalabaliken i Billesholmslaget. 2-1 kvitterades visserligen till 2-2, men när domaren blåste för full tid visade resultattavlan 4-3. Billesholmspågarna lämnade bedrövade planen. Tänk vilken bitter avslutning.

Ingemar Persson "IP" på god väg hem från Förslöv.

Då meddelade speakern:

—Sju minuter återstår av matchen mellan Råå och Kvidinge. Ställningen är 1-1. Tala om att minuter kan vara långa som år. Tränaren, *Lasse Andersson*, vandrade som en osalig ande i skogen bredvid fotbollsplanen. Ingemar Persson försvann på ett annat håll och i omklädningsrummet var tystnaden och spänningen olidlig. Då äntligen knastrade det till i högtalaren och speakern förkunnade:
—Slutresultat Råå—Kvidinge: 1-1.

Billesholm hade vunnit serien en poäng före Råå och jublet visste inga gränser. Medan champagnekorkarna flög i luften snörde IP på sina bästa joggingskor och förberedde "Lång dags färd mot natt".

Promenaden gick via Ängelholm, Varalöv och Bjuv. Hela eftermiddagen hejades Ingemar på av bilburna supportere. Somliga åkte ut med kaffekorg och förplägnaden var det inget fel på.

Ståndaktigt tackade han nej till alla erbjudanden om lift och då han klockan 19.45 i god form joggade in på Järnvägsgatan i Billesholm mötte BGIF-ordföranden *Erik Johansson* och en mängd supportere upp. Man hängde lagerkrans med röd-blå halsduk runt halsen, hurrade, hissade och korkade upp en flaska skummande dryck för dagens hjälte.

—Trött? Nej, det var lättare att gå de här fyra milen än att vinna division IV, blev den gode IP's slutreplik.

Kjell Nirup

Billesholms GIF:s MESTE fotbollsspelare

Då *Bertil Hägg* 1961 som 19-åring för första gången fick dra på sig Billesholms GIF:s A-lagströja så anade väl knappast någon att här såg man Billesholms meste fotbollsspelare genom tiderna.

Det stod ganska tidigt klart sedan han debuterat i A-laget att här var ett ämne till en storspelare, och de matcher han deltagit i under årens lopp utan att få epitetet "Bäst i BGIF", är lätt räknade. Fram till 1982 har Bertil spelat 718 matcher för BGIF.

Bertil har trots många anbud blivit sin förening trogen och vid sidan av sin aktiva fotbollsutövning har han även hunnit med att delta i styrelsearbete och varit tränare både för Ungdoms- och Senioravdelningarna. Populäre Bertil har också hunnit med att vara tränare och lagledare för en mängd Pojklag och där har han följt sina båda söner *Benny* och *Björns* utveckling som fotbollsspelare.

Benny är som bekant idag en av klipporna i Billesholms GIF:s Representationslag. Frågan är om Benny kan slå "Farsan". Vi tror det knappast.

718 matcher är 64.620 minuter eller 1.077 timmar effektiv tid plus förberedelser och resor, det bär respekt med sig.

Kjell Johansson

ÅTTIOTALET- Ny organisation och siktet ställs uppåt

Gör man en tillbakablick på de senaste femton BGIF-åren måste man även ta en titt på 70-talet.

Ungdomsverksamheten hade då vuxit ut allt mer. Den i klubben ganska självständiga ungdomssektionen hade från att på sextiotalet haft att ta hand om två pojklag och ett juniorlag nu svällt ut ordentligt. Man gick allt längre ner i åldrarna för att hitta fotbollsintresserade knattar och vid BGIF:s 60-årsjubileum, 1979, kunde klubben redovisa tolv lag i seriespel och därutöver en intern knattserie. Två av de tolv lagen var seniorer, resten tillhörde ungdomssektionen, som nu också börjat med flickfotboll sedan något år tillbaka.

Problemet för vår förening var att ungdomssektionen höll på att bli en klubb i klubben. Den totala kassaomslutningen för verksamhetsåret 78/79 var ca 150.000:—, varav 40.000:— hänfördes till ungdomssektionen. Ungdomssektionen höll alltså på att ta överhand och allt fler insåg att BGIF måste omstruktureras.

Det var ett alltför litet antal klubbfunktionärer, som fick dra ett alltför tungt lass.

—Vi var några stycken i en organisationskommitté, som hösten 1980 la fram ett förslag, där ett antal självständigt arbetande kommittéer sorterades under en sju man stark huvudstyrelse, minns *Roland Nilsson*.

A-laget 1971.

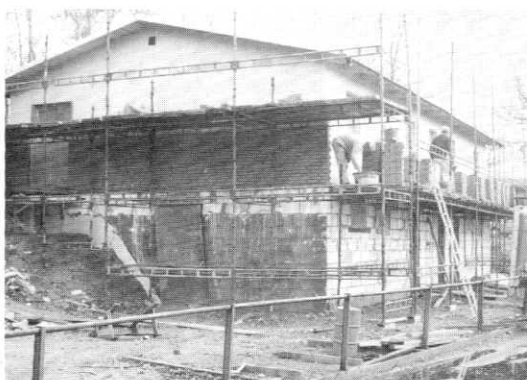
Stående fr.v: Ulf Jönsson, Leif Nilsson, Kjell Hansson, Åke Bengtsson, Lennart Törnqvist, Kenneth Andersson, Bo Johansson, Lars Håkansson och Arnold Rosén.

Sittande fr.v: Anders Roos, Bengt Olsson, Eskil Nilsson, Bo Bergman, Sven-Inge Kvist och Bertil Hägg.

”Vårt mål är, skrev man i organisationsförslaget, att begreppen huvudsektion och ungdomssektion helt försvinner och ersätts av en gemensam fotbollssektion, vars mål är att få en så god och stabil ekonomi, att den kraftiga satsningen på ungdomssidan kan fortsätta, ja helst utökas och att representationslaget härigenom kan avancera i seriesystemet.”

Fotbollssektionen var något av toppen på en pyramid uppbyggen av *ekonomikommitté*, *materialkommitté*, *inköpskommitté*, *PR-och informationskommitté* samt *fest- och programkommitté*.

—Genom denna uppdelning fick man arbetet uppdelat på många fler händer och som ordförande blev man det som avsikten är att man skall vara, nämligen arbetsfördelare, säger *Erik Johansson*, som ledde BGIF under större delen av 80-talet.

Vårt klubbhus under byggnationen 1981-82. Det invigdes under 1982.

Klättring i seriesystemet

Vår organisation imponerade på andra föreningar, som också kom och gjorde studiebesök. Vi hade även en favör, då det gällde att anställa en ny tränare. Detta gällde inte minst, då vi fick tag i 80-talets succétränare, *Lasse Andersson*, som tog sig an klubben mycket beroende på, att han imponerades av vår organisation.

Lars Andersson, tränaren som förde BGIF från "femman" till "trean".

I Lasse Andersson fick klubben en tränare, som såg de stora vyerna. Han tog emot BGIF som en division V-klubb våren 1985 och vårsäsongen blev väl inte någon direkt succé. Det blev bl.a. klar förlust i derbyt mot Billesholms IK.

Lasse samlade spelarna efter vårsäsongen och gjorde klart för dem, att skulle han fortsätta i föreningen krävde han också en helhjärtad satsning från spelarnas sida.

—Förmågor saknas inte, menade Lasse, men här saknas självförtroende och "djävlar anamma".

Detta blev signalen till en uppryckning. Spelarna offrade sig på såväl träning som match och då höstsäsongen var till ända låg BGIF på tredje plats i tabellen.

1986 fortsatte framgångarna av bara farten, och BGIF tog överlägset hem division V. Vårsäsongen 1987 mötte Billesholm redan i serieupptakten topprankade Statten, på bortaplan. Det blev seger med 1-0 för Billesholmspågarna, som stärkte sitt självförtroende och fortsatte sedan i samma stil. Efter vårsäsongens slut låg BGIF på tredje plats, men segade sig sakt men säkert upp i toppen, där sista matchen skulle, visade det sig, bli direkt avgörande.

Söndagen den 11 oktober 1987 blev en dag, då vi röd-blå supporters tuggade oss ner i nagelbanden innan det stod klart, att Billesholm trots förlust mot Förslöv ändå vunnit serien. Lasse Andersson hade för andra året i följd fört våra Billesholmspågar till serieseger. Det här året gällde det inte bara A-laget, utan även B-laget vann sin serie. Vi hade bredd på våra fotbollstrupper.

Lasse Andersson kritiserades ibland för att han förstärkte laget med spelare utifrån, men målet från styrelsens sida, var att Billesholm skulle upp i seriesystemet och det egna materialet räckte därvidlag inte riktigt till. Dock skall sägas, att det aldrig var mindre än nio egna produkter i någon match, då Billesholm det här året vann serien.

Billesholms GIF:s nyttigaste spelare 1986 fick pris av supporterklubben.

Fr.v: Git Svensson, Nils Larsson, Thomas Weberg, Ann-Charlotte Wictor, Lars Nilsson, Ylva Flaten och Billy Persson.

Fotbollsfester

1988 var alltså Billesholm uppe och tampa- des bland de stora pojkarna. Matcher mot Göteborgs FF, Leikin från Halmstad och Kungsbacka, spelarprofiler som Björn Nordkvist och Ruben Svensson i Billesholms Idrottspark, sommarbesök av engelska ligalagen Charlton 1988 och Crystal Palace året därpå. Ja, då var det verkligen fotbollsfester i idrottsparken och helt nödvändigt att ha den "markttjänst" som föreningen byggt upp genom sin nya organisation.

Tyvärr blev sejouren i division III bara ettårig. Trots bra matcher och poäng mot topplagen blev det knappa förluster i "fyrapoängsmatcherna" mot lagen kring nedflyttningsstrecket. Bollarna, som föregående år gått stolpe in, smet nu tätt utanför motståndarmålvakternas burgavlar och precis som året innan avgjordes Billesholms öde först i säsongens sista match. Tyvärr till BGIF:s nackdel.

Lars Nilsson hyllas för 500 matcher i föreningen. Året är 1988. Han har idag spelat 609 matcher och är fortfarande aktiv.

Satsning på egna produkter

Ja, så är vi då nere där vi började. 90-talet har inletts med den vanliga jo-jo färden mellan division IV och V.

Just i år är det femman som gäller, men vi skall också veta, att förutsättningarna var annorlunda på 80-talet. Vi hade en högkonjunktur i landet. Det var ingen större svårighet att skaffa sponsorer, som ställde upp med stora pengar. Målinriktningen var också klar från klubbledningens sida: Vi ska upp i serie-systemet.

Nu är tiderna annorlunda. Det är svårt att

skaffa sponsorer och även om BGIF idag har en stabil ekonomi, för styrelsen en förståndig, försiktig penningpolitik. Målet är inte att hamna i de högre serierna. Man satsar inte pengar på att köpa hit spelare utan försöker istället slussa in ett antal försigkomna juniorer från de egna leden in i A-laget. Med en bra ledning och förståndig matchning kan detta också leda uppåt. Målet för vår förening får aldrig vara att bara försöka hänga kvar. Målet måste vara att bli bland de bästa i den serie man deltar i.

Kjell Nirup

En bild av Billeholms GIF:s division IV-lag 1992. Man segrade i vårsäsongens division V och belade en 3:e plats i höstsäsongens division IV.

Stående fr.v: Tränare Tony Wiseman, Andreas Nilsson, Arne Hellman, Ingemar Ljungdahl, Mats Johansson, Roger Nilsson, Joakim Nirup och lagledare Tomas Andersson.

Sittande fr.v: Martin Jönsson, Jörgen Havi, Håkan Andersson, Anton Bursic, Benny Hägg, Roni Bursic och Tage Kristensen.

Billesholms GIF 1988.

Stående fr.v: Lagl. Ingemar Persson, Bratislav Marjanović, Nils Larsson, Joakim Nirup, Lars Nilsson, Benny Hägg, massör Bengt Tegnér, tränare Lars Andersson.

Sittande fr.v: Zoran Obradović, Tage Kristensen, Mats Johansson, Valter Zec, Thomas Weberg, Anton Bursić, Jan Eriksson, Billy Persson.

Glada seriesegrare i Billesholms GIF 1987, då man hemförde div. IV efter stor dramatik i sista omgången.

Övre raden fr.v: Massör Bengt Tegnér, Håkan Johansson, Nils Larsson, Håkan Larsson, Tage Kristensen, Billy Persson, Lars Nilsson, Joakim Nirup och lagl. Ingemar Persson.

Undre raden fr.v: Tränare Lars Andersson, Tommy Håkansson, Jan Eriksson, Thomas Weberg, Benny Hägg, Valter Zec och Christer Sjövall.

ALLAN ANDERSSON, vår tids idéspruta

För att driva en förening av typen Billesholms GIF behövs inte bara duktiga fotbollsspelare, duktiga ungdomsledare, ja duktig ledning över huvud taget. Nej, det behövs därutöver pengar och ju högre upp i seriesystemet man spelar desto mer pengar behövs. Föreningen är då väldigt betjänt av att ha en eller annan idéspruta i sina led. En som kan kläcka idéer till inkomstaktiviteter av olika slag.

Bilförsäljaren Nisse Troedsson var en sådan på sin tid och typiskt nog är det även en bilförsäljare som de senaste 15 åren inte bara kläckt idéer utan även sett till att de blivit genomförda. *Allan Andersson* var namnet, pensionerad bilförsäljare sedan ett par år tillbaka, men fortfarande aktiv då det gäller att skaffa fram pengar till Billesholms GIF.

Allan är urbillesholmare och tidigt väcktes hans idrottsintresse, men han insåg ganska snart, att han nog skulle göra större lycka som ledare än som aktiv. Visserligen höll han på lite aktivt med orientering, ja, BGIF hade faktiskt ett tag även en orienteringssektion, men det var som ledare i *Billesholms Brottklubb* som han först blev känd.

Allan hade näsa för vilka brottare man skulle skaffa som komplement till de egna förmågorna i byn och resultatet blev att Billesholms Brottklubb både deltog i Elitserien och i Fyrstads B-grupp. Han insåg också i tid svårigheten att driva en elitklubb i lilla Billesholm och innan han lämnade uppdraget som lagledare i BBK var han en av tillskyndarna till fusionen mellan Bjuvs och Billesholms brottarklubbar.

Allan Andersson som konferencier vid aktivitetsdagen 1981.

Intresset för idrott och då inte minst fotboll har alltid funnits och då BGIF 1981 bad om hjälp med en aktivitet var Allan inte sen att ställa upp. Det blev en "Aktivitetsdag" i augusti med massor av jippon och knappt var den avslutad förrän Allan började förbereda "Juljippot". Sen har det fortsatt av bara farten. 1982 föreslog han att man skulle köra *Grand Prix* på cykel. Vad är nu detta undrade vi andra i styrelsen?

—Jo, sa Allan, 1933 körde man för första och sista gången en *Grand Prix*-tävling för bilar här i Billesholm. Starten gick i Norra Vram. Man fortsatte sedan genom Södra Vram och Kågeröd, upp över åsen osv., och nu skall vi ha en motionstävling på cykel på samma slinga. Det blir ju 50-årsjubileum för *Grand Prix* nästa år, men vi tjuvstartar redan nu, så ingen annan kommer på någon liknande idé.

En bild från Billesholms Cykel Grand Prix med över 1.000 deltagare.

Allan fick hållas och *Cykel Grand Prix* blev succé direkt. Många startade redan första året och många sköna startavgifter klirrade ner i kassörens kassalåda och har så gjort sedan dess.

På BGIF:s loppmarknader är alltid Allan med och drar i någon tråd. Det kan vara som sångledare, konferencier eller auktionsutro- pare. Ja, ingen syssla är främmande för den gode Allan. Som den gambler han är, vet han att man inte får vara rädd för att satsa, om man skall vinna.

Han engagerade t.ex Hasse "Kvinnaböske" till Folkets Park vid en av de första *Cykelbalerna*, som förresten också var Allans idé. "Kvinnaböske" var dyr, men "Änglahund" och "Skomagareanton" var två av Sveriges mest populära melodier just då och publiken stod packad i parken som under succékvällarna med Snoddas och Delta Rythm Boys på 50-talet.

Senast i raden av Allans idéer var att engagera Leif "Loket" Olsson till julmarknaden i fjor. Tala om Bingo!

Ja, på tal om bingo, så var det faktiskt så, att även om våra kusiner i Gunnarstorps IF säger sig vara den klubb som introducerade bingo- spelet i Sverige, så vill Billesholms GIF vara med och dela på den äran. Ur föreningens

Från Billesholms GIF:s loppis i Billesholms Folkets Park.

protokollsbok för 1961 framgår nämligen att Billesholms GIF och Billesholms Brottarklubb arrangerade bingo för sina medlemmar kvällen innan Gunnarstorp körde igång med bingo för allmänheten. Billesholms bingo- spel, totalt 500 brickor, inhandlades någon vecka tidigare i Köpenhamn av dåvarande ägaren till Billesholmskorv Arne Madsen, BGIF:s ordförande Kjell Johansson och vem om inte - Allan Andersson, då representerande Billesholms Brottarklubb.

Kjell Nirup

*Till sist vill vi å
Billesholms GIF:s vägnar
TACKA ALLA
som på något sätt
bidragit till
föreningens framgångar.
TACK!*

Vi gratulerar
BILLES HOLMS GIF
till ert
75-årsjubileum

KONSUM
BILLES HOLM

BILLESOLM

Skånska charkuterivaror av högsta kvalit :

Bakad Skånsk leverpastej

Gr ddpastej

Kokt skivbar leverpastej

Falukorv

Grillkorv, Varmkorv

Isterband

Pizzaskinka

R kt picnicbog

S der skorv

Hush llsmedwurst

CHARK-PRODUKTER AB

B ketoftav gen 75, 260 50 BILLESOLM

Tel: 042-724 00, Fax: 042-728 84

elkedjan

Det är nog med el

**Det ledande elvaruhuset
Din elinstallatör**

AB ÖRESTADS **ELINSTALLATIONER**

SPINNGATAN 1 TEL. 042-730 80 260 50 BILLESOLM

**ETT
FULLADDAT
SERVICEFÖRETAG**

- FÖRENINGSTIDNINGAR
- BREVPAPPER
- KUVERT
- FAKTUROR
- VISITKORT
- BROSCHYRER
- ETIKETTER

Tryckt i 1- eller flera färger

**BILLESOLMS
TRYCKERI AB**

Tel 042-720 59 • Fax 042-73810

BILLES HOLMS RÖR

Bertil Hägg

Storgatan 16

Tel. 720 47, Bost 733 35

Värme - Vatten - Sanitära installationer

Oljeeldningsinstallationer

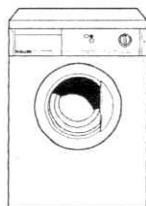
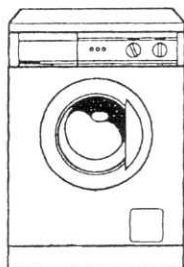
Reparationer och Nyanläggningar

Rörfirmornas Riksförbund

INSTALLATIONER
BELYSNINGSARMATUR
TVÄTT, KYL, FRYS

Tel. 042-721 28

 Husqvarna